

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

A kézdívásárhely városi és vidéki vadász-egyesület hivatalos közlönye.

Megjelenik hetenként kétszer: csütörtökön és vasárnap.
Előfizetési árak: Egész évre 5 frt, félévre 2 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 25 kr. — Egyes szám ára 5 kr. Községek, tanítók, iparosok, és egyesületek, melyeknek tagjai egyenként előfizetnek, 4 frtért kapják a lapot.

Felölös szerkesztő: Dobay János.

Kiadó-tulajdonos: Ifj. Jancsó Mózes.

A lap szellemi részét illető közlemények, szerkesztőséghez (Dobay János Kézdi-Vásárhelyt) intézendők.

Kiadó hivatal: K -Vásárhelyt az ifj. Jancsó Mózes könyvnyomdájában, hová hirdetmények s előfizetési pénzek küldendők.

A hatóságok mai szervezete.

Kiváló laptársaink nem egy alkalommal rohanják meg éles cikkekben hatóságaink szervezetét, kikelve egyes intézkedési és rendszere ellen.

Hiszen tény az, hogy a sajtónak hivatala a társadalom ferdeségeit ostromozni, fellépni komolyan ott, ahol érdekei veszélyeztetve vannak és gunnyal ölni ki azokat a kinövéseket, amelyek egyesek negédségéből kifolyólag teremnek meg. — Ámde óriási hiba a társadalom közérkölesiségének, közjólétének, közbiztonságának rovására csorbát ejteni a hatóságok tekintélyén, akárhány esetben ok nélkül, csak azért, mert kaczagó publikumra találnak.

Mert az is tény, hogy az államok életrevalóságának első főfeltétele: hatósági intézményeinek egészséges volta, annak haladása ennek rendszerétől függ. Függ ama hatóság tökéletes szervezetétől, mely az állam, a társadalom mai fejlődése, a közbiztonság, az általános jólét, a jog fölött öröklik.

Magyarország hatósági szervezetéről ma elismeréssel szólhatunk. Ugy a csendőri, mint a rendőri hatóságok ifjú multjában már oly hatalmas érdemeket találnak az ország közbiztonságának helyreállítása terén, hogy arról csak elismeréssel szólhatunk.

Élő alakok, a negyvenes évek emberei szóljanak róla, milyen volt csak egy félszázaddal előbb is Magyarország közbiztonsága. A Pintye Gregorok, Patkó Bandik és Subri Jóskák százai fenyegettek folyton a birtokos osztályt s kényelmes menhelyet adott nekik az erdők rengetege, a honnan a czimboráskodó pandurok s egy pár ezred szervezetlen katonaság képtelen volt kiirtani őket. A rengetegek ma is megvannak, de betyár-világ nincs többé. Ez hatóságaink első nagy érdeme. Az érdemeket senki sem látja, de a hibákat mindenki keresi.

Vannak esetek, mikor politikai elégtelenségünk megnyilatkozásába belejátszik a hatóság intézkedése és a sajtó azzal véli a közérdeket szolgálni, hogy a hatósági szervezetet támadja meg, gunyos hangulatot keltve a közbiztonságunkat őrző közegek tekintélyét csorbítja, a melylyel az egészséges társadalom kárára szolgál, anélkül, hogy észrevenné. Nem szabad összetéveszteni a politikát egy oly szervezettel szemben, amely nem áll pártok szolgálatában, de a becsületes emberek nyugalma, vagyona, becsülete, egyéni sérthetlensége fölött öröklik. Öröklik és

óv még akkor is, ha egy-egy jogosnak látszó mozgalom ellenében védi egy ország nyugalma, polgárainak vagyonát, az „enyém“-et. Neki ez a kötelessége s hivatásának úgy felel csak meg a közbiztonság védelmében, ha ismeri kötelességeit.

Minden jóra való állampolgár a közbiztonság, a rovtott emberek méltó bünhődése érdekében segítyt fog nyújtani a hatóságoknak működésükben. Így képesek csak szolgálni azt a fontos társadalmi közérdeket, amelyre hivatva vannak. És pedig ugyancsak nagy hivatás háramlik rájuk. Az erkölestelenség, a bűn, egy szervezetlen gyenge hatósági testülettel bíró államban mint a tűz terjed, fertőztet és képes megölni az államot. A hatalmas Róma, mely a világot uralta, így dőlt romba. A mi esendőri és rendőri szervezetünk mind ez ideig igen derekasan megvédelmezték az államot, az erkölesi sülyedéssel szemben. Vannak számottevő hibák, ezt elismerjük, s akárhányszor nyilvánosságra hozzuk. Ámde ez nem a szervezetben, hanem az egyénekben van. És ezt nem szabad felednünk. Nem szabad osztályokat ostromoznunk, mikor egyes emberek a hibások. Hogy a példákkal éljek, ott a székesfővárosban a rendőri szervezet egy évtizeddel előbb meglehetősen hanyatló állapotban volt. A prostitúció, a tolvajlás mérgesen harapódzott, voltak utak, ahol közveszélyes volt a járás. Ez a körülmény érezhetően hatott a vidékre is. Ma egy erélyes rendőrség áll a lazaszervezetű mult helyén, amely szabályozta a prostitúciót, makacs állást foglalt a hazátlan szociális agitációkkal szemben és erélyesen intézkedett, hogy emeőrült tanok tovább ne terjedjenek. Állandóan ébren áll a polgárság közbiztonságának védelmére. Eme rendkívül rohamos változás oka a rendőrség fejében rejlik. Egy hivatásának élő, erélyes ember, Gélley főkapitány áll a rendőrség élén, aki vasszigorral követelte meg közegeitől rendeleteinek pontos teljesítését s ez a közbiztonság rendes helyreállítását eredményezte, amely tényért Gélley főkapitányt is kitüntette.

Tehát nem a szervezetben, de az egyénekben van a hiba. Am támadják az egyéneket, de hagyjanak békét az összességnek, mely az utóbbi évtizedekben viselte magát oly derekasan, hogy igazságos emberektől csak a feltétlen elismerést vivta ki magának.

Gelsei Biró Zoltán.

Az állami anyakönyvvezetés életbe léptetése.

A belügyminiszter a következő körrendeletet küldte Kolozs- és válamennyi vármegye közönségének:

Az állami anyakönyvekről szóló 1894. évi XXXIII. t.-cikk a születések és halálosetek bejelentésében új polgári közkötelességet állapít meg, melynek elmulasztása büntetettetik.

Hogy tehát erről a közkötelességről mindenki ideje korán tudomást vegyen, ezennel elrendelem, hogy a 1. alatt mellékelt kirdetmény kellő számban sokszorosítottván, a vármegye összes községeiben a község- (város)- házán, továbbá a vármegye válamennyi állami anyakönyvvezetőjének helyiségén ki-függesztessék, azonkívül az összes nagy és kis községekben ez évi október 1. napját megelőző öt vasárnapon, azaz szeptember 1., 8., 15., 22. és 29. napján a község házánál az összegyűlt közönség előtt a községi előjáróság által élő szóval is kihirdettesék és megmagyaráztassék. — Budapesten, 1895. évi augusztus 20-án Perczel, s. k.

*

Melléklet a 73.095. sz. rendelethez. Hirdetmény a születéseknek és haláloseteknek az állami anyakönyvvezetőnél való bejelentés tárgyában.

I. Bejelentési kötelezettség.

A születéseket és haláloseteket 1895. október 1-től kezdve az állami anyakönyvvezetőnél kell bejelenteni.

Minden születés és haláloset annál a állami anyakönyvvezetőnél jelentendő be, kinek kerületében előfordult. Vasuton, hajón történt születés és haláloset a kiszállítás, illetőleg a kiszállítás helyén illetékes anyakönyvvezetőnél jelentendő be.

Minden születés legkésőbb a születéstől számított egy hét alatt jelentendő be. Halva születettek, vagy szülés közben elhaltak legkésőbb a születést, illetőleg elhalálosztást követő legközelebbi hétköznapon jelentendők be.

Minden haláloset legkésőbb a legközelebbi hétköznapon jelentendő be.

A születés bejelentésére fokozatosan az alábbi sorrend szerint kötelesek:

a) a törvényes atya; b) a szülésnél közreműködött baba; c) a szülésnél segédkezett orvos; d) mindazok, a kik a szülésnél jelen voltak; e) a kinek lakásában a születés történt. Ezekon kívül a bejelentésre kötelezett: f) az anya, mihelyt erre már képes.

A haláloset bejelentésére fokozatosan kötelesek: 1. a családfő; 2. a családtagok; 3. az, kinek lakásában a haláloset történt; 4. a háztulajdonos, ha a házban lakik. A bejelentéskor a halottkém által kiállított halottvizsgálati bizonyítvány felmutatandó.

Ugy a születés, mint a haláloset bejelentésére a sorrendben több nevezettek csak akkor kötelesek, ha megelőző kötelezett vagy nincs, vagy pedig a bejelentés megtételében akadályozva van. A bejelentés szóbeli és a bejelentésre kötelezett, vagy annak megbízásából más oly egyén által teljesítendő, ki a születésről, illetőleg halálosetről közvetlenül tudomással bír.

Szülőházakban, kórházakban, letartóztatási intézetekben, dologházakban, laktanyákban vagy egyéb polgári vagy katonai közigazgatásokban történt születéseket, illetőleg haláloseteket bejelentése az intézet előjáróságának kizárólagos kötelességét képezi.

Az állami anyakönyvvezetőnél azokat a születéseket és haláloseteket is be kell jelenteni, melyek

1895. évi október 1. napja előtt történtek ugyan, azonban október 1-ig a felekezeti anyakönyvbe be nem jegyeztettek.

A ki újszülött gyermeket talál, köteles erről lehetőleg azonnal, de legkésőbb a következő napon a községi előjárásnál jelentést tenni.

II. Büntető határozmány.

A bejelentésre kötelezett, ki a bejelentést a megszabott határidőben nem teljesíti, vagy akit tudva valótlan bejelentést tesz, a mennyiben cselekménye súlyosabb beszámítás alá nem esik, kihágást követ el és 600 koronáig terjedhető pénzbüntetéssel büntetettetik.

Fővárosi levél.

Kávéházi bennszülött.

Minden kávéháznak megvan a maga bennszülöttje. Ott találd őt reggel, ott találd ebéd után, de ott találd este is. Sőt a lumpok vallomása szerint éjszaka is ott van, míg a hajnal fölöslegessé nem teszi a villamos lámpák fehér fényét. Ebből ki világlik, hogy lakása nincs, azaz, hogy inkább a kávéház a lakása, valamint a kávéház a lelke és éltető eleme. A kávézót megtűri helyiségében és pedig azon egyszerű okból, mert ha nem is tűrné meg, még sem tudna megszabadulni tőle. A pénzér is szemet huny neki, noha hasznát tőle nem vár, sőt ellenkezőleg kárára van.

Sajnálkozik rajta!

Kávéházi bennszülött Budapesten csak az lehet, kinek erre talentuma van. Önálló mesterség ez, vagyis inkább művészet, melyet, ha valaki ügyesen kezel, mondhatni urasan megél. Ebből.

A kávéházi bennszülöttnek a nap folyamán, azaz reggeltől estig semmi dolga nincs a kávéházban. Unalmában a lapokat böngészi, a járókelőket bámulja a nagy tükrökre és közbe-közbe bóbiskol egyet egy sötét, elhagyatott sarokban. Délután rendszerint partnereit ajánlkozik hol a biliárd játékokban, hol a kártyaszatnában és ilyenkor szert tesz egy-két jó szivarra vagy összenyer egy kis aprópénzt az unatkozó nyárs-polgároktól. Mert az magától értetődik, hogy a kávéházi játékokat kitűnően értis ha esetlegesen szemfülebb játékosokkal kerül össze, akkor is van valami módszere, mely győzelemhez segíti. Ezt a módszert ő ügyességnek nevezi, míg mi azt mondjuk rá, hogy: csalás.

Az esteli nyolcz óra, mikor a női-zenekar elhelyezkedik a pódiumon, hogy egy unalmas keríngővel bevezetője legyen a kávéházi életnek, a kávéházi bennszülöttnek is megadja az időpontot működésének megkezdésére. Van idő, mikor kárba vész minden igyekezete és megéri a hajnal pirkadását, anélkül, hogy malmára vizet hajtania sikerült volna. Az ily meddő éjszakát azonban busásan behozza a rákövetkező éjszaka, mert Budapesten mindig akad mulatni vágyó ember, műnyelven „balek”, a ki örül és megtisztelve érzi magát, ha a kávéház bennszülöttje segítségére van bankóinak elpusztításában.

A kávéházi bennszülött ur és urnak hirdeti magát minden szavával. És valóban, avatatlan szem maga is uri-embernek látja őt és első pillanatban kész elismerni, hogy gentleman-nel van dolga. De ha véletlenségből szemügyre veszi őt és nappali világításban kerül eléje, rögtön megfogamzik fejében az ítélet s e percztől fogva tán többre becsüli a megvasalt rabot, kit a szükség hajtott törvényellenes eselokedetre, mint egy ily kávéházi, uri bennszülöttet.

A kávéházi bennszülött — dacára uri hajlamainak — egyazon szimpátiával közeledik munkás-ember vagy uri-ember felé. A fő csupán az, hogy pénzt és költsékezési vágyat fedezzen fel bennük.

Amint a zenekar eljátszotta nyitányát, máris feltűnik itt-ott egy-egy vendég, kinek a szeme elárulja, hogy mulató kedve vagyon. A kávéházi bennszülött ekkor már kezdi kivetni hálóját és valami utonmódon annak az asztalához férközik, kit magának veleszületett tehetségénél fogva kiszemelt. Bemutatóskor rendszerint hangzatos ezimeket használ, mert imponálni akar velük.

„Kis- és nagyhalmi Kis Jenő.”

Azután lassan és rendszeresen hozzáfog a nó-

gatáshoz, hogy áldozata italokat rendeljen, miközben nem szünik meg szellemeskedni, bon mot-kat gyártani és hizelegni. Természetesen ő tölt s ő un-szolja ivásra örökös köszöntésével a balekot.

Többször ártatlan játékkal áll elő, teszem azt gyufaszálak húzgálásával, melyet tisztán időtöltésből ajánl fel, de az érdekesség szempontjából pénzbeli fogadásokkal köt össze. Az ártatlannak mondott játékok fortélyát jól érti s így nem esoda, ha mindig ő söpri be a tétet, miközben mosolyogva szól:

— Sajnálom, hogy felajánlottam a játékot. Színté restelem ezt a kutyaszerencsét!

Az áldozatot reggel felé előzött állapotban hazaküldi. Utolsó fogásul azonban el nem felejt egy kis összeget tőle kölcsön kérni, azon te-te barátság alapján, mely az éjszaka támadt közöttük. Persze arra számít, hogy józan eszével az majd nem emlékezik vissza e csokoly „baráti szívességre”.

Mikor ismét egyedül van, az elért eredményt kezdi latolgatni. Örömmel tapasztalja, hogy egy kis pénzszag áramlik ki zsebéből, valamint mosolyt hoz ajkára az is, hogy jól lakott és sokat ivott.

A kávéházban mindenki örül annak, ha a bennszülött jó fogást csinált. Örül a kávézós, mert helyiségének ez az élőködője ilyenkor eltűnik a kávéházból; örül a főpincér, mivel sikertelen esték alkalmával tíz-tizenöt esázzárszömléjét pusztítja el és örökösen „Pincér” után kiabál.

— Hozzón már egy pohár vizet! teszi aztán hozzá, még pedig oly arrogáns, parancsoló hangon, mintha legalább is a pezsgő-fogyasztó publikum közé tartoznék.

A kávéházi bennszülött szerencsésének a fehérbe öltözött női zenekar is örvend, mert hiszen ily alkalommal békében maradnak részéről és nem háborgatja őket türelmetlen szerelmi vallomásokkal, melyekben még az elfajta fobások sem szokatlanok.

— Amanda nagysád! fizessen egy fehér kávét habbal!

A kávéházi bennszülött, hogy egy hozzá illő, de nem éppen irodalmi hasonlattal éljek, olyan, mint a poloska. Szentelen, másokon élőködik és nem használ ellenesemiféle Tirgram avagy Zaehrlin. Tűnünk kell őt!

Maróthi János.

Tanügy.

A tanítótestületi élet újrászervezése.

K.-Vásárhely, 1895. aug. 15.

Ezt ohajtja, ezt kívánja minden igaz magyar tanító, minden tanügybarát.

A tanítótestületi élet tartja a haladás magaslatán a tanítóságot. Az önképzésnek, az egyöntetűségnek, a tervszerű fejlődésnek ez az egyedüli eszköze.

A tanulói élet az ismeretek tömegét nyújtja s csak utját mutatja meg annak, hogy mit hol keressünk. A képezde a tudományok átültetési módszerére vezet, de a gyakorlati alkalmazást maga az élet szabályozza.

Hány tévelygő tanító, tanár van még ma is, ki bár bir a megkívántató ismeret egész halmozásával, de azt az életnek megfelelően átültetni, alkalmazni képtelen. Ki mondhatja el azt magáról, hogy ő tökéletes, egyedül az ő nézetei helyesek. A ki e beteges lelki állapotban szenved; az róma a társadalomnak, megölője a haladásnak.

Sokszor volt alkalmunk hallani oly nyilatkozatokat, melyek elítélik a tanítók gyülekezését; sajnosan tapasztaltuk azt is, hogy maguk a tanítók nem eléggé, vagyis nem mindnyájan lelkesülnek a testületi élet összhangzó fejlődéséért. Itt egy sértett hiúság, amott a tudás gög nem engedi, hogy a kiesinyekhez leszálljanak, szellemi kincsük tárházából másoknak is juttassanak.

A millénium előtt állunk s a haza tanügyi férfiainak kell jó példával előjárni az egyesülésben, összetartásban. Ha az állás, kor, rang, stb. elválaszt is bennünket egymástól, de a haladás éltető szelleme: a kartársi szeretet legyen meg közöttünk.

Az 1868. évi XXXVIII-ik törvény megalkotása új fényt árasztott a hazai tanítóság életégre. Boldog emlékü br. Eötvös József miniszter ur, az idézett törvény 147. §-ban szikrát lehel a testületi életbe. Nagynevű utóda, néhai Dr. Pauler Tivadar

1872 szept. 2-án kiadott szabályrendeletével irányt ad a testületek működésének. E20. §-ból álló rendelet sok pontja végrehajthatlan, habár azok üdvösök és hasznosak ma is.

A dolog érdeméhez szólva, pirulva kell bevallanunk, hogy a tanítótestületi élet nem felel meg a várakozásnak. Tagjaiban nem látjuk a haladás utáni vágyat, az összetartást, a valódi ügyszeretetet! — Tisztelet a kivételeknek — de ha őszinték akarunk lenni, el kell ismernünk, hogy ez így van.

Majd mindenik tanítótestületnek számos tehetséges tagja van olyan, ki részt nem vesz semmiféle munkálkodásban, sőt gyűléseken sem jelenik meg. Bármily nagy tudós legyen valaki, bármily szükségfelettinek tartja is mások okoskodását meghallgatni, nincs eset reá, hogy ne tanulmányos valamit; ha a gyűlésben részt vesz és a felvetett témát kívánt világításban merítik ki, ő is ott; ha tévednek, kötelessége a nézeteket helyes irányba terelni. Ugy haladhatunk csak, ha ilyen nézeteknek hódolunk s ily testületi szellemért harezolunk.

Ha figyelemmel kísérjük a tanügyi lapokat, el nem tagadhatjuk, hogy sokan vannak, kik tollal, szóval és anyagi áldozattal küzdenek a közoktatásügy emeléséért. El kell ismernünk azt is, hogy maga a sajtó igaz barátja a tanügynek, a képviselőház tagjai meleg rokonszenvvel és jóakarattal támogatják mindenkor azt.

Ennyi szeretettel szemben nem kell szegyenlenünk és be kell vallanunk a valódi hibát, hogy a haladás egyik legnagyobb akadályja a tanítótestületek önállóság hiánya, a kor igényeivel összhangzásban nem álló szervezete.

(Folyt. köv.)

Levelezés.

Kedves Öreg Barátom!

Referálnom kell neked egy mulatságról. Hivatott írók, kik Pegázuson járnak, ilyenkor „Nagyságos Asszonyom” ezimmel kezdve, hangulatos (vagy nem hangulatos) kis novellát írnak volt ideáljaikhoz, kik már három-négy gyerekes anyák s elemlegetik azokat a jó estéket, miket ilyenkor egymással töltöttek s keseregnek a kegyetlen sors forgandóságán, hogy az édesen szőtt kedves terveket nem engedte sikerülni. Nekem ilyen volt ideálom nincs, nincs asszony ismerősöm, kihez írhatnék, csak te vagy édes öreg Barátom, neked írok hát, hívén és remélvén, hogy a távolban is tudomást vész rólnk s meghallod szemrehányó hangomat:

Látod, látod, te rossz ember, mennyit hívtalak, hogy jer még egyszer hozzánk, elevenítsd fel a régi emlékeket, hisz 5—6 évtáta elfeledted az embereket, ha meg az emberek is elfeledtek téged. Igérted is szentül több rendben, hogy itt leszel ekkor meg ekkor, vártunk is nagyon, hogy megérkezel a kijelölt időre! Közbejött akadályok azonban számtalanszor megátoltak a sokszor ígért és jelzett megérkezésben és nekem mindannyiszor szégyenkedve és bosszusan kellett ismerőseimnek — kiknek elharangoztam még megérkezésed óráját is — kívánsi kérdéseikre új meg új füllentéseket kidolgoznom.

Pedig édes jó Öregem, ha eljöttél volna a mi körünkbe, a mi szerény városunkba, mennyi ujalak tűnt volna fel neked. A velünk egyhajtású hölgyek és urak, megkomolyodott család-apák és anyák s az apróságok, kik ezelőtt egy pár évvel még a köszöntés fejében nyakunkba ugrottak, ma csaknem férjhez menendő kisasszonykák vagy jogászgyerekek, már a szerint, mint melyik nemhez tartoznak az illetők. Rendeznek fontoskodó képpel, de jó kedvvel mulatságokat, mint mi rendeztünk a kezdeményezett alapra s a vakáció elején már megkezdődik a hivatalok betöltésére a kombináció. Hogy is ne! hisz életrevaló emberek kellenek oda!

Olvastál is te már a szokásos nyári mulatságról; ügyesen irt tudósítás jelent meg róla, ismeretlen szerzőtől. Sikerült fényesen erkölcsileg, anyagilag; évről-évre jobban pártolja a mi sokszor igénybe vett, de áldozni kész és tudó kedves közönségünk. Mutatja az alap nagysága is, csaknem megüti a 866 frtot már.

De a mostani ifjúság nem elégszik meg egy dáriddal, mert már 2 év óta a „nagy” multság után mindig

összegyűjt egy kis társaságot, megfogadja a czigányt meddig a lámpákban a világítószerszám tart, rugja animóval és fíradhatlan buzgalommal a táncot, kedves emléket hagyva maga után hátra, hogy legyen mit emlegetni a vásárhelyi leányoknak és mamáknak (a tatáknak nincs mit emlegetni) a tanulók „kis” és „nagy” majálisáról, jobban mondva augusztusiálisáról a következő nyárig.

Az idén is megcsinálta a nagy után a kis mulatságot. Az ifjuság jókedvű dékánja, éltető lelke Nagy E. Pál joghallgató, egy pár lelkes társával összeállva, aug. 25-ére egy rövid délután intelligens közönséget hozott össze esteire az Unió-kertiszinkörbe, melynek tulajdonosa, Kőllönte Mózes ar volt szíves ingyen átengedni a termet az ifjuságnak, hogy még egyszer az ők farsangjuk, az édes nagy vakáció végén kedvükre kimulathassák magukat.

Képzelted édes Öregem, milyen elegáns és válogatott közönség lehetett jelen, ha előlvad a „megjelentek” névsorát. A leányokat kezdem számlálni, hogy kik lehettek ott, előre is megmondva, hogy nem állok jót arról, vajjon sikerült-e mindnyájukat emlékezetből feljegyezni. Ott voltak a leányok közül: Ambrus Róza és Teréz, Baka Ida és Irma, Bartha Zsuzsika, Benkő Irén, Bodor Janka, Csizsár Mariska, Csizsár Vilma és Ida, Dénes Matild és Terézke, Györfő Eteleka, Janesó Ida, Janesó Vilma, Kovács Amália, Kovács Eteleka, Kovács Róza, Kovács Teréz, Novák Róza, Novák Teréz, Pál nővérek, Szőcs Róza, Tóth Terike stb. stb.

A fiatal asszonyok és mamák közül is szép számmal jelentek meg erre a kis mulatságra. Ugy emlékszem, hogy ott voltak: Baka Dánielné, Benkő Gyuláné, Benkő Lajosné, öz. Bodor Jánosné, Csizsár Imréné, Dénes Lajosné, Demény Gézá, Györfő Lajosné, Kovács Istvánné (ref. papné), Kovács Istvánné, Molnár Gyuláné, Novák Sándorné, ifj. Tóth Dánielné, Tóth Józsefné stb. stb. és stb. . .

Te édes pajtikám őrizd levelem, nehogy véletlenül egy jelen volt, de itt meg nem említett hölgy kezeibe kerüljön, mert nem szeretnék okni-

küli haragot venni nyakamba, látszólagos figyelemtelenségemért. De oly sokan voltunk, hogy képzelenség volt valakit ki nem felelni.

Anyagi haszon is volt, sok nem, mert a belépő-díj nélkül rendezett mulatságnak felülfizetéseiből a kiadások levonása után maradt 6 frt 80 kr., mely összeget a derék ifjak tökéletes végett a gondnokság kezéhez juttattak.

Igen kedélyesen, jól mulattunk e rögtönzött kis mulatságon. Helyesen és tudod, mindnyájunk meglepődésére tett az ifjuság, mikor egy ilyen magyáros izű mulatságot rendezett. Megsugom neked, nagyon helyesen tette a jövőbeli tanuló-generáció, ha az efajta rögtönzött mulatságokat állandóan életbe léptetné.

Igy jártál te édes Öregem, hogy szavadat nem tartottad meg! Elestél vagy két jó mulatságtól, nem élveztél, mint mi, kik büszke örömmel gondolunk a tanuló ifjuságra, mely a mienk, s a melynek egykor tagjai valánk mi is. Hanem remélem, hogy Isten segédelmével kipótoljuk majd jövőben a többi, addig is, a viszontlátásig üdvözlő hű barátod:

Sz—s.

Ujdonságok.

— A közdivásárhelyi „Önkéntes Tűzoltóegylet” zenekara ma (vasárnap) d. u. 4 órakor „Térzenét” fog tartani, melyre felhívjuk a t. közönség figyelmét.

— Értésítés. A háromszék-megyei „Erzsébet”-árvalány nevelő intézet VI. osztályu elemi nép- és III. osztályu, államilag segélyezett női ipariskolája f. évi szept. 5-én fog megnyitni. Ugy az elemi, mint a női ipariskolai tanfolyamra bejáró növendékek is fognak felvételt. Bővebb felvilágosítást nyújt az intézet igazgatója. Beiratások szept. 2. 3. és 4-én az intézet irodai helyiségében eszközöltetnek. Közdivásárhelyt, 1895. aug. 30-án. Az iskolaszék.

— Állandó választmány. Potsa József Háromszék-megyei főispánja a megyei és községi költségvetések letárgyalása végett az 1896-dik

évre és a megyei közgyűlés más ügyeinek előkészítésére az állandó választmány tagjait szeptember hó 5-én délelőtt 9 órára a megyeház termébe meghívta.

— Gyilkossági kísérlet és öngyilkosság.

Jakócs Lázár zaláni birtokos mult hó 28-ikán családi viszály miatt forgópisztolyal először feleségére lőtt, kit súlyosan megsebesített, azután magát lőtte agyon. Környezete állítása szerint Jakócs már hetek óta izgatott, ingerült volt s így valószínű, hogy tottót elmezavarban követte el. Neje csak annak közelébe nem mehetett, hogy a közvetlen közeléből ejtett lövésnél a golyó a fejbőr inas része által elterítve a vastag nyakizmokon keresztül mélyebbre nem hatolhatott.

— Lopás. Berki Károly acesernátoni lakos bezárt szobájából honn nem létében ismeretlen tetel 2 frt 15 kr. készpénzt elemelt. A csendőrségnek sikerült a tolvajt Berki János személyében kinyomozni, ki beismerte, hogy a szobakulesot Kézdivásárhelyt lopta ki Berki Károly zsebéből, azzal hazamenve Csernátónba kényelmesen bement a lakásba s a káros ládáját feltörve, az ott talált pénzt zsebre dugta.

— Lopás. Kedden éjjel Dálnokban Miklós János arra ébredt fel, hogy tyukjai és egyéb baromfiak éktelen lármával repdesnek udvarán. Az ajtón kinyitva meglátta Bitai András odaváló lakost, hogy egy zsákba szedi a csirkéket és egyéb megfogható szárnyas állatokat. Gyanítva, hogy Bitai a zsákot nem mulatságból szedi tele, odaugrott és a tolvajt nyakon csípte; de ez más módon nem szabadulhatván, Miklós János kezét úgy összeharapta, hogy az fájdalomában engedni volt kénytelen, mire a tolvaj, bár csirkék nélkül, megugrott. Most zsákostól a börtönből hűsöl.

A hol nem mernek — aludni. Futásfalván már ötször volt tűzvész ezen a nyáron. Rendszeresen vasárnap éjjel verte fel a lakosságot a tűzalarm. S mindig egy-két esütr emésztett el a veszedelem. Még szerencse a vész közepette, hogy nem volt szélvész a tűzvész alatt. Legutóbbi vasárnap két esütr égett le s utána ismét megkondukt a vészharang éjjel felé. A község lakosságát olyan izgatottság lepte meg, hogy már aludni sem mernek s bizenyosra veszik, hogy gyújtogatók keze működik a községben. He-lyén lenne egy állandó csendőrszolgálatot ezírkáltatni a veszélyeztetett községben.

H I R D E T É S E K.

Háromszék-megye alispánjától.

Sz. 16072—1895.

Hirdetmény.

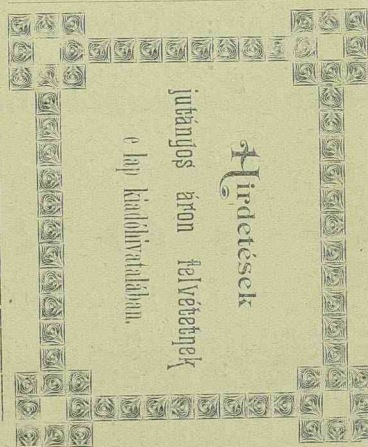
Háromszék-megye alispánja ezzel közhíré teszi, miszerint a vármegyei legtöbb adót fizetők 1896-ik évi névjegyzéke kiigazításának alapjául szolgáló adóhivatali kimutatások az 1886. évi XXI. törvény cz. 25. §-sa rendelkezéséhez képest a vármegye székházánál a főjegyzői irodában megtekintésre kitétetek, s folyó évi szeptember hó 6-ig bezárólag bárki által betekinthetők, s azok ellen a netalán szükséges felszólam-

lások az igazoló választmány összeülése előtt megtehetők.

S.-Szentgyörgyön, 1895. évi aug. hó 27-én.

(117.) 1—2.

Tompa Miklós,
alispán.

SCHISSER PÁL

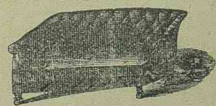
első nagy kárpitós-butor-raktárában

Kézdi-Vásárhelyt

nagy választékban kaphatók a legszolidabban munkáltruganyos szalon-butorok minden minőségben. Teljes garnitúrák: egy kanapé, 6 drb karosszék 100 frtól feljebb, ezenkívül mindenféle divány ottománok faragott tömören hajlított faszékek, és függönytartók, tükrök, toilett-asztalok, lőszőr és tengerifü matrácok, gyermekkoscsik és sodronyágybetetek galvanizált sodronyból, tömör fakerettel és vasalással, egy nagy ágyra darabja 9 forint.

Az üzlethelyiség a kaszinó-épület földszintjén van.

Az anyakönyvvezetők részére előírt nádszékek és diványok jutányos áron kaphatók.

(111) 6—20.

JÉG-ELADÁS.

Alólírott tisztelettel értesítem a n. ö. közönséget, hogy nagyobb mennyiségű jéget szerezttem be s a mai naptól kezdve jutányos áron nálam kapható.

Tisztelettel

Csiszár Pál,

vas- és fűszerkereskedő.

115?

Az államilag engedélyezett

Magyar osztálysorsjáték

I. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. október 16—19-ig.

	korona	korona
1 nyeremény á	80000	80000
1 " "	60000	60000
1 " "	40000	40000
1 " "	30000	30000
1 " "	20000	20000
1 " "	15000	15000
1 " "	10000	10000
2 " "	8000	16000
8 " "	4000	32000
10 " "	2000	20000
13 " "	1000	13000
100 " "	400	40000
860 " "	200	172000
9000 " "	80	720000
10000 nyeremény	összesen	1268000

az 1896. ezredéves kiállítás alkalmából

Kibocsátás 100000 sorsjegy

31,499 nyereménnyel és egy jutalomdíjjal.

A nyeremények minden levonás nélkül fizetendők ki. A huzások államfelügyelet és kir. közjegyző ellenőrzése mellett történnek.

Legnagyobb nyeremény a legkedvezőbb esetben:

1.000.000

korona.

Az I. osztály huzása után vásárolt sorsjegyekért az I. osztály díja után fizetendő.

II. osztályu nyeremények.

Huzás 1895. decz. 6—14-ig.

	korona	korona
1 jutalom	600000	600000
1 " "	400000	400000
1 " "	200000	200000
1 " "	100000	100000
1 " "	50000	50000
2 " "	20000	40000
2 " "	15000	30000
4 " "	10000	40000
10 " "	8000	80000
27 " "	6000	162000
100 " "	2000	200000
200 " "	1000	230000
1150 " "	200	200000
20000 " "	100	2000000
21499 nyeremény és jutalom		4332000

E 40 nyeremény közül az utoljára kihúzott kapja a 600000 korona díjat.

Az I. osztályu sorsjegyek árai:

1/1 — 40. — 1/10 — 4. — 1/20 — 2. — **korona**

A teljes (mindkét osztályra érvényes) sorsjegyek árai:

1/1 — 80. — 1/10 — 8. — 1/20 — 4. — **korona**

Valamennyi sorsjegy a falragaszok által megjelölt eladási helyeken kaphatók.

Budapest, 1895. aug. hóban.
Andrássy-ut 5. szám.

Magyar Osztálysorsjáték Igazgatóság.

Sorsjegyek eladásra való átvétele iránti megkeresések hozzánk intézendők.

Első államilag engedélyezett Magyar osztálysorsjáték

az Ezredéves kiállítás alkalmából Budapesten, 100,000 sorsjegy,

31499 két osztályba beosztott pénznyereményekkel és egy jutalommal

5 millió 600,000 korona összértékben

minden levonás nélkül készpénzben fizetendő. — Legnagyobb nyeremény a legszerencsésebb esetben

EGY MILLIÓ KORONA.

Első huzás 1895. október 16—19 Budapesten.

E szerint ajánlom és utánvét mellett küldök szét.

eredeti sorsjegyek az I-ső osztály részére	1/1	1/2	1/5	1/10	1/20	
	40.—	20.—	8.—	4.—	2.— korona	
eredeti teljes sorsjegyek, melyek mind a két huzásban érvényesek	1/1	1/2	1/5	1/10	1/20	
	80.—	40.—	16.—	8.—	4.— korona	

Teljes sorsjegyek, a melyek az első osztályban nyereménnyel kihúznak, egyszersmind a nyereménnyel az előlegesen a második osztályra vonatkozó betét fizetetik vissza. — Megrendelések postautalvány útján lehetőleg a cím igen pontos megjelölésével kértnek.

HEINTZE KÁROLY fő-elárusító, BUDAPEST,

Szervita-tér 3.

Cheek-Conto: Magyar postatakarékpénztár 3960. — Sürgöny-cím: LOTTOHEINTZE Budapest. Vidéki megrendelők porto fejében 10 fillért, ajánlott levelekért 30 fillért, továbbá minden egyes nyereményjegyzékért 20 fillért szíveskedjenek külön mellékelni.

Lottogyűjtődék, viszontelárusítók és ügynökök mindenhol felállíttatnak.

114. 1—6.